היה אורך קפ"ז על רוחב קל"ה כדתנן במסכת מדות יא) (דף לה.): **למעוטי הנכנס לגשכות הבנויות חוצה לו ופתוחות לתוכו אלא נתקדשו בקדושת עזרה בשירי מנחה ובאורים ותומים שמקדשים בהן את העזרה ובהליכה סביב כדאמרינן בשבועות** (דף יד.): **ה"ג אני תנא קמיה דרב נחמן כל העזרה היתה אורך קפ"ז על רוחב קל"ה אמר ליה הכי אמר לי אבא כו': ואוכלין שם קדשי קדשים.** דהכי יב) הוא דהוה קדושת בקדושת אחר אהל מועד לאכילת קדשי קדשים וטפי מהכי לא קדיש יג) עזרה והוא חלב כל העזרה ובתוכו היכל ואולם ובית קדשי הקדשים והתא לאמורי בית הכפורת וי"א אמה אויר מאמוריו: **ושוחטין שם קדשים קלים** גרסינן יד). וחייבין עליו משום טומאה: **החלונות.** עובי חלב החלונות שבחומות העזרה סביב מבפנים ועובי החומה בראשה למעלה: **תניא.** דקדישי והיכי מצי למעוטינהו: **ה"ג אלא למעוטי לשכות לי דבנויות בחול ופתוחות לקדש** טו): **שהכהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ושירי מנחה תלמוד לומר בחצר אהל מועד יאכלוה התורה ריבתה חצירות הרבה אצל אכילה אחת** ז) **אמר רבא** ח**לאכילה שאני אבל לענין טומאה לא והתניא** ט)**לשכות הבנויות לחול** ח) **ופתוחות לקודש כהנים נכנסין לשם ואוכלין שם קדשי קדשים ואין שוחטין שם קדשים קלים וחייבין משום טומאה לאו אמרת** י**אין שוחטין תני נמי אין חייבין בשלמא אין שוחטין בעינא כנגד הפתח וליכא אלא אין חייבין אמאי וליטעמיך אין שוחטין מי לא עסקינן דאיכא שחיטה כנגד הפתח דאי ליכא** יא) **למאי איצטריך אלא אף על גב דקא שחיט כנגד הפתח תני אין שוחטין משום דלא קדיש תני נמי אין חייבין ולאכילה לא בעינן כנגד הפתח והתניא** יב)**רבי יוסי ברבי יהודה אומר שני פשפשין היו בבית החליפות גובהן שמונה כדי להכשיר את** יג) **העזרה לאכילת קדשי קדשים ולשחיטת קדשים קלים אמר רבינא סמי מכאן אכילה והכתיב** 2**בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלו אותו** יד)**קדשי שעה שאני: אמר רב יצחק בר אבודימי מנין** טו**לדם** יז)**שנפסל בשקיעת החמה שנאמר** 3**ביום הקריבו את זבחו יאכל ביום שאתה זובח אתה מקריב ביום שאי אתה זובח אי אתה מקריב האי מיבעי ליה קדשי שעה שאני. דתנאו הכתוב בהל מועד דכתיב** (ויקרא ח) **ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים: מנין** לדם **שנפסל בשקיעת החמה. פירש בקונטרס דלא מהניא ליה הלנה בראש המזבח לאכשורי למחר לזריקה ותימה הניחא למאן דאמר** יח) **אין לינה מועלת בראשו של מזבח אלא למאן דאמר מועלת למה לי קרא** יט) **בלילה אין יכול לזרוק דביום לאותו כתיב** (שם ז) **ולמחר מיפסיל בעמוד השחר כאימורים וכי תימא דאיצטריך קרא משום אימורין דקיימא לן** (לקמן דף פד.) **אם עלו לא ירדו וקמ"ל בדם דידו ואליבא דמאן אי לר"ג האמר לקמן פרק המזבח מקדש** (דף פג.) **דלא ירד אף בדם ואי לרבי יהושע הא אמר דאין המזבח מקדש פסולין אלא ירדו אלא בהקטרה ואם כן קרא דהכא למה לי ויש לומר דאיצטריך קרא לפסול דם בלינה משום דהוה אמינא דלא מיפסיל כי היכי דאין חייבין עליו משום פיגול ונותר ומיהו אין טעם זה נכון והרי** יח) **עצים ולבונה לר' שמעון** (לעיל דף מו:) **דאין חייבין עליהם משום נותר ומיפסלי בלינה היכא דקדשו בכלי ועוד דהוה ליה למימר מנין לדם שנפסל בלינה ויש לפרש שקיעת החמה היינו תחילת שקיעה קודם לאת הכוכבים כדאמר דמשקיעת החמה ועד לאת הכוכבים ד' מילין בפרק מי שהיה טמא** (פסחים לד.)**. וחשוב יום לענין** יט) **אמצותן ביום ומפסוק מיותר ממעט ליה הכא מביום הקריבו** כ) **ובכל דוכתא חשוב יום עד לאת הכוכבים כדאמר אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר ואנחנו עושים במלאכה וחייסים מחזיקים ברמחים מעלות השחר ועד לאת הכוכבים ואומר והיה לנו הלילה משמר והיום מלאכה בפ"ב דמגילה** (דף כ:) **והשתא לא הוי כמו שקיעת החמה דמסכת תענית** (דף יב. כא) **כל תענית שלא שקעה עליו חמה אינו תענית וקבלה בידינו בלאת הכוכבים ובמי שהיה טמא** (פסחים דף לג.)**: נמי הכי משמע דנפסל הדם בשקיעת החמה שקודם לאת הכוכבים ארבע מילין דרך רחוקה מן המודעים משום דלא מטי לירושלים עד תחילת שקיעת החמה דקעבר עליה זמן שחיטת הפסח (ואין) כב) לדחות ההיא דמי שהיה טמא רגלן עבור הרחקה כדי שלא יבא לידי הלנת דם וכדי לזרוק בפסח והעמידו דבריהם במקום כרת והאי דלא חשיב ליה בפסחים בהדי אינך בפ' האשה** (דף לב.) **ה"נ לא חשיב חתיכת יבלתו והבאתו מחוץ לתחום דלא חשיב אלא דברים של חידוש והא דאמר בשמעתא** [ע"ב] **דנאכלין ליום אחד מחשבים בדמו משתשקע החמה היינו תחילת שקיעה** כג) **ומדאורייתא ולא לאת הכוכבים דומיא דאימורין ובשר דחשיב לקמן בהדי דם ומשתשקע החמה דלקמן לא הוי כמו משתשקע החמה בעלמא דרגיל רבינו תם לפרש דשקיעה דווקא משמע תחילת שקיעה אבל משתשקע משמע סוף שקיעה משום דקשה ליה דבסוף פרק במה מדליקין** (שבת דף לד:) **משמע משקיעת חמה עד לילה תלתא ריבעי מיל ובפרק מי שהיה טמא** (פסחים דף לד.) **משמע דמשתשקע החמה עד לאת הכוכבים ארבע מילין וחשיב ליה במדידת היום דמפרש** כד) **רבינו תם דמשקיעה משמע תחילת שקיעה שהחמה מתחלת ליכנס בעובי הרקיע** כה) **ואתי שפיר דאיידי דבסמוך קתני גבי בשר** כו) **קדשים קלים ובבשרם משתשקע החמה של יום שני דהיינו על כרחך לאת הכוכבים תני נמי האי לישנא גבי דם אף על גב שחלוקין זה מזה** כז): **קדשי שעה שאני.** תימה כיון דתרוייהו נאכלים בעזרה כדמייתי לעיל תלמודא (עה.) **מתחלת שקיעת החמה מקרא דביום הקריבו דאם** [אינו] **ענין לילה דמיום לאותו נפקא תנהו ענין לתחלת שקיעת החמה** (זהר"פ):

אורך מאה ושמונים ושבע על רוחב מאה ושלשים וחמש תני תנא קמיה דרב נחמן

מ) מדות דפ"ה, **ג)** פסחים פה:, **ג)** מע"ש פ"ג מ"ח פסחים פו. יומא כה., **ד)** תוספ' דמע"ש פ"ב הי"ד ע"ש, **ה)** [לעיל לה:], **ו)** ועי' לקמן קא. חגיגה ו. מנחות יט נו. נח, **ז)** [מנחות כ:], **ח)** [לקמן פז.], **ט)** [ועי' מו' שבת לה. ד"ה תרי, פסחים לד. ד"ה ר' יהודה, ומנחות כ: ד"ה נפסל]

שינויי נוסחאות

א) אורך קפ"ז (רוב כתה"י): **ב)** תיבת לי נמחק. וכן בכ"י (ש"מ וכתה"י): **ג)** כהנים אוכלין שם קדשי כו' לל"ל (*ש"מ): **ד)** וחייבין עליהן (ש"מ): **ה)** תיבת דלתות נמחק (ש"מ וכתה"י): **ו)** ל"ל אי דבנויות (ש"מ). ל"ל ואי בנויות בקדש ופתוחות לחול תנינא תוכן חול אלא למעוטי בנויות בחול ופתוחות לקדש (כיר"א): **ז)** תיבת אחת נמחק (*ש"מ): **ח)** ל"ל בחול (*ש"מ): **ט)** ליכא שחיטה כנגד הפתח (כי"צ): **י)** את כל העזרה כולה לאכילת (*ש"מ): **יא)** מדות למעוטי וכו' הל"ל (שמכ"י וצ"ק): **יב)** דלהכי הוא דהויא קדושה (כי"פ, וכי"ב וג'). וגי' ל"ק דעד הכי הוא וכו': **יג)** קדיש בקדושת (כי"י): **יד)** גרסינן הס"ד ומ"כ מה"ד למעוטי מאי. דאין חייבין עליו כו' (*ש"מ): **טו)** לקדש והא אנן תנן תוכן קודש מדרבנן ודאורייתא לא והתניא מגיין ללשכות הבנויות בחול ופתוחות לקודש שהכהנים כל"ל (*ש"מ): **טז)** ל"ל קדושות (כתה"י וב"ש): **יז)** קרא דהא בלילה (ע"פ ש"מ): **יח)** ל"ל דהרי (ב"ש): **יט)** לענין ביום צוותו ומפסוק כו' (ש"מ): **כ)** הקריבו דאם אינו ענין לילה דמיום צוותו נפקא תניהו ענין לתחילת שקיעת החמה ובכל (ש"מ וב"ש ומ"כ): **כא)** ל"ל דאמרינן כל (ש"מ): **כב)** ל"ל ויש לדחות דההיא דמי (בה"ז וצ"ק): **כג)** שקיעה ולא צאת הכוכבים דומיא דבשר דחשיב כו' לל"ל (ש"מ). לפניו הוא ע"פ בס"ז ע"ש: **כד)** ל"ל ומפרש (ש"מ וגליון): **כה)** הרקיע ואפשר דאיידי כו' לל"ל. וכמנחות שם כתבו בע"א (הגרי"ב): **כו)** תיבת בשר נמחק (ש"מ):

שיטה מקובצת

אבל לענין טומאה לא והתניא כו'. ובספר יסן מצאתי גירסא אחרת ופירושה ח"ל ואקשינן וטומאה לא והתניא לשכות בנויות בחול ופתוחות לקדש אוכלין שם קדשי קדשים ושוחטין שם קדשים קלים. ומתמהינן שוחטין שם קדשים קלים, הא נאו פתח אהל מועד הוא. פי' דהא לדי נדדין הוא. אלא איתא אין שוחטין שם קדשים קלים וחייבים עליהם משום טומאה. קתני מיהת וחייבין עליהם משום טומאה. ופרקינן נאו אמרת אין שוחטין אלמא לא קדיש, תני נמי אין חייבין משום טומאה. ואקשינן הא מאי בשלמא שחיטה בעינן כנגד פתח אהל מועד כלומר בכדי לא משכשינן בריית. ואמרינן ולטעמיך מי לא עסקינן דשחיט כנגד הפתח. כלומר שהיה פתח הלשכה מכוון כנגד פתח בית החליפות והאי אלא כנגד הפתח. למאי איצטריך, אלא אע"ג דלא קדיש תני וכו' (ב"ש, כי"ב וג'):

עין משפט נר מצוה

ם א מיי' פ"ה מהלכות בית המקדש הלכה ד:

סא ב מיי' פ"ו מהלכות בית המקדש הלכה ט ופרק י מהלכות מעה"ק הלכה ה:

סב ג ד ה ו מיי' פ"ו מהלכות בית המקדש הלכה ח:

סג ז מיי' פ"א מהל' פסה"מ הלכה ט ופרק ז מהלכות מעה"ק הלכה א:

תורה אור השלם

1. וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֵאָכֵלוּ אַחֲרֵן וּבָנָיו מִצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר אֹהֶל מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ ויקרא ו, ט

2. וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו בַּשְּׁלוּ אֶת הַבָּשָׂר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְשָׁם תֹּאכְלוּ אֹתוֹ וְאֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר בְּסַל הַמִּלֻּאִים בַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי לֵאמֹר אַהֲרֹן וּבָנָיו יֹאכְלֻהוּ׃ ויקרא ח, לא

3. וְאִם נֶדֶר אוֹ נְדָבָה זֶבַח קָרְבָּנוֹ בְּיוֹם הַקְרִיבוֹ אֶת זִבְחוֹ יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ יֵאָכֵל׃ ויקרא ז, טז

מוסף רש"י

החלונות. שבחומת ירושלים, ועובי לאם החומה בגובה כלפנים, ואע"ג דבעובי הטערים לא אמרן הכי, אחם כדאמרת טעמא בגמרא מפני המלוכרים (פסחים פה.): **לדם שנפסל בשקיעת החמה.** לאינו לאוי לזרוק בלילה דכתיב ביום לוחמו אם בני ישראל להקריב וגו' ולמחר נפסל בלינה (מנחות כ:):

שיטה מקובצת (המשך)

במקום טהור, תרוייהו נמי לשון לפתח אהל מועד. ועוד דבשום מקום לא אמריען קדשי שעה שאני להאמיר אלא בהקל, וי"ל דה"ק שאני קדשי שעה דהיינו מיעוטים דגזירת הכתוב היא דתלה הכתוב בכל מקום באהל מועד שנאמר ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים אבל קדשי [דורות] איתרבו כדאמרן המוליד ריבתה חצרות הרבה דכתיב: **קדשי שעה שאני.** פי' גזירת הכתוב היתה במילואים, אבל קדשי דורות דאתרבו כדאמרינן המוליד ריבתה חצרות הרבה, לא. ותימה דמה הוא דאומר קדשי שעה שאני ולא נלמוד לדורות, הרי מאכילה בעזרה הושוו זה לזה כדפי' תלמודא לעיל (עה.). דמיימי מתאכלו במקום טהור, וה"ק דנלמוד קדשי דורות ממילואים לענין פתח אהל מועד. וי"ל דה"ק קדשי שעה דמתאכלו במקום טהור, וה"ה דנלמוד קדשי דורות ממילואים לענין פתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים, מה שאין כן בקדשי דורות (תוס' הר"פ. ב"ש, כי"ב וג'): **מנין לדם שנפסל בשקיעת החמה.** וא"ת ומיפוק ליה משום דאינו לאוי לכפרה רק בזאתו יום דהא בלילה אינו לאוי לזריקה משום דכתיב ביום לאותו ואם למחר הרי הוא נפסל בלינה דעמוד השחר בלא טעמא דשקיעת החמה. וי"ל דבעי היכא שהעלוהו מיד אחר שקיעת החמה קודם עמוד השחר בראשו של מזבח בלינה אינה מועלת בו. וקשה הניחא למ"ד אין לינה (פוסלת) [מועלת] בראשו של מזבח, אלא למ"ד מועלת מאי איכא למימר. ופרי"ת דמיירי הכא בתחלת שקיעה ואע"ג דמתחלת שקיעה ועד לאת הכוכבים ד' מילין הוא ואכתי ממעל הוא אפ"ה נפסל (זהר"פ):